

**НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ
УКРАЇНИ**

Головне слідче управління

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601,
тел. 254-93-33, info@police.gov.ua
Ідентифікаційний код 40108578

Адвокату
Андрію ПОРТНОВУ

*01133, Київ, Печерський р-н., вул. Щорса, буд. 36,
літ. В, кв. 50*

12 липня 2019 року № 24/П-369АЗ

Про розгляд запиту

У Головному слідчому управлінні НП України розглянуто Ваш запит у порядку Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» (вх. ГСУ 24/П-369аз від 12.07.2019) щодо закриття кримінального провадження та надання копій процесуальних документів, за результатами чого повідомляємо наступне.

Кримінальне провадження № 42019000000001334 від 21.06.2019 року за фактом можливого завідомо неправдивого повідомлення про вчинення злочину, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 383 КК України, 11.07.2019 закрито на підставі п. 2 ч. 1 ст. 284 КПК України, тобто у зв'язку з відсутністю в діяннях складу кримінального правопорушення (копія постанови додається)

Додаток: копія постанови на 4 арк. в 1 прим.

Заступника начальника відділу
Управління розслідування корупційних злочинів

Дмитро МІРКОВЕЦЬ

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601
тел. (044) 254-93-33, факс (044) 253-6404
info@police.gov.ua
Ідентифікаційний код 40108578

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

ПОСТАНОВА
про закриття кримінального провадження

місто Київ

«11» липня 2019 року

Слідчий у кримінальному провадженні № 42019000000001334 – заступник начальника відділу Управління розслідування корупційних злочинів Головного слідчого управління НП України Мірковець Дмитро Михайлович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 21.06.2019 за № 42019000000001334, за ознаками злочину, передбаченого ч. 2 ст. 383 КК України,-

ВСТАНОВИВ:

Головним слідчим управлінням Національної поліції України здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні № 42019000000001334 від 21.06.2019 року за фактом можливого завідомо неправдивого повідомлення Портновим А.В. про вчинення злочину, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 383 КК України.

В рамках вказаного кримінального провадження досліджувалися факти можливого завідомо неправдивого повідомлення Портновим А.В. про вчинення злочину, а саме подачі заяв до ДБР щодо вчинення злочину Порошенко П.О. під час купівлі-продажу корпоративних прав телеканалу «Прямий»; під час захоплення Росією українських моряків під час проходження корабельною групою Керченської протоки; під час купівлі-продажу акцій ПАТ «Завод «Кузня на Рибальському», під час призначення Вищої Ради правосуддя.

У ході проведення досудового розслідування встановлено, що на протязі квітня-липня 2019 року Портновим А.В. особисто було подано 8 заяв про ймовірне вчинення різних кримінальних правопорушень, в тому числі й колишнім Президентом України Порошенком П.О.

Вказані заяви подавалися Портновим А.В. до відповідного органу досудового розслідування – Державного бюро розслідувань (далі – ДБР), з урахуванням можливого вчинення вказаних кримінальних правопорушень суб'єктами, які у відповідності до ст. 216 КПК України є підслідними вказаному органу досудового розслідування.

Зокрема Портновим А.В. було подано заяви щодо можливого вчинення злочину Порошенко П.О. під час захоплення Росією українських моряків під час проходження корабельною групою Керченської протоки (подана до ДБР 21.05.2019); під час купівлі-продажу акцій ПАТ «Завод «Кузня на Рибальському» (подана до ДБР 23.05.2019); під час купівлі-продажу

корпоративних прав телеканалу «Прямий» (подана до ДБР 24.05.2019), під час призначення Вищої Ради правосуддя (подана до ДБР 27.05.2019). За результатами розгляду вказаних заяв слідчими ДБР внесено відомості до ЄРДР та розпочато розслідування у відповідних кримінальних провадженнях.

Інформація, яка міститься у вказаних заявах, на думку Портнова А.В., повністю відповідає дійсності та потребує перевірки шляхом проведення досудового розслідування. В свою чергу, вказана інформація ним була сформована шляхом аналізу відкритих джерел, засобів масової інформації, різного роду висловлювань, виступів, статей, які відтворювалися як на телеефірах, так і в друкованих, електронних виданнях і соціальних мережах.

При цьому у кожній із заяв Портнова А.В. про вчинення різних кримінальних правопорушень, які він подав до ДБР, вказано, що вказані злочини вчинені відповідними особами. Такий висновок Портнов А.В. робив саме на основі аналізу повноважень та компетенції відповідних осіб, які займали відповідні посади або прямо чи опосередковано володіли якимсь майном; вигоди, яку вони могли отримати або отримали в результаті ймовірного вчинення кримінальних правопорушень; можливості вчинити відповідне кримінальне правопорушення, зважаючи на наявність певного інтересу чи інших обставин.

Метою подачі відповідних заяв до ДБР була не дискредитація чи обмова колишнього Президента України Порошенка П.О., а бажання Портнова А.В. як свідомого громадянина притягнути до відповідальності осіб, які вчинили кримінальні правопорушення та завдали збитки Державі.

Жодного умислу на подачу неправдивих чи недостовірних повідомлень (без реального усвідомлення Портновим А.В. можливого вчинення злочину певними особами) у останнього не було.

Диспозиція ч. 2 ст. 383 КК України передбачає кримінальну відповідальність за завідомо неправдиве повідомлення суду, прокурору, слідчому або органу досудового розслідування про вчинення злочину, поєднане з обвинуваченням особи у тяжкому чи особливо тяжкому злочині або із штучним створенням доказів обвинувачення, а також вчинені з корисливих мотивів.

Об'єктивна сторона злочину полягає у завідомому неправдивому повідомленні органу досудового розслідування про вчинення злочину (ст.383 КК України). Неправдивим таке повідомлення є, коли воно стосується злочину, якого насправді не було, або коли у ньому міститься інформація про вчинення злочину особою, яка насправді його завідомо для винного не вчиняла, або про вчинення особою більш тяжкого злочину, ніж той, що вона насправді вчинила.

Суб'єктивна сторона злочину, передбаченого ст. 383 КК України характеризується прямим умислом. Відповідно до ч. 2 ст. 24 КК України прямим є умисел, якщо особа усвідомлювала суспільно небезпечний характер свого діяння (дії або бездіяльності), передбачала його суспільно небезпечні наслідки і бажала їх настання.

Таким чином, відповідальність за ст. 383 КК України настає у разі наявності прямого умислу, бо вказівка закону на завідомо неправдивий

характер повідомлення свідчить про усвідомлення винним того, що спрямовані ним на адресу відповідних органів відомості не відповідають дійсності, і його бажання вчинити такі дії. Неправдивість цього повідомлення характеризує лише фактичні обставини злочину, а не юридичну їх оцінку. Якщо особа повідомляє дійсні (правдиві) відомості, але помиляється щодо їх юридичної оцінки (кваліфікації), то ознаки злочину, передбаченого ст. 383 КК, відсутні.

Отже, у ході досудового розслідування не доведено наявності в діях Портнова А.В. складу кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 383 КК України.

Відповідно до вимог ст. 2 КК України – підставою кримінальної відповідальності є вчинення особою суспільно-небезпечного діяння, яке містить склад злочину, передбаченого цим Кодексом, сукупність установлених законом об'єктивних і суб'єктивних ознак, притаманних даному, конкретному злочину, описаному в диспозиції Особливої частини КК України.

У відповідності до ст. 84 КПК України, доказами в кримінальному провадженні є фактичні дані, отримані у передбаченому цим Кодексом порядку, на підставі яких слідчий, прокурор, слідчий суддя і суд встановлюють наявність чи відсутність фактів та обставин, що мають значення для кримінального провадження та підлягають доказуванню. Процесуальними джерелами доказів є показання, речові докази, документи, висновки експертів.

Слідчий, згідно ст. 94 КПК України, за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, керуючись законом, оцінює кожний доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів – з точки зору достатності та взаємозв'язку для прийняття відповідного процесуального рішення.

Згідно ч. 2 ст. 17 КПК України, ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні кримінального правопорушення і має бути виправданим, якщо сторона обвинувачення не доведе винуватість особи поза розумним сумнівом.

Згідно ст. 62 Конституції України, ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину. Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

На підставі викладеного, керуючись статтями ст.ст. 110, 284 КПК України, –

ПОСТАНОВИВ:

1. Закрити, на підставі п. 2 ч. 1 ст. 284 КПК України, тобто у зв'язку з відсутністю в діяннях складу кримінального правопорушення, кримінальне провадження внесене до Єдиного реєстру досудових розслідувань 21.06.2019 за № 42019000000001334, за ознаками злочину, передбаченого ч. 2 ст. 383 КК України.

2. Відомості про прийняте рішення внести до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

3. Копію постанови направити прокурору Генеральної прокуратури України, який здійснює процесуальне керівництво у кримінальному провадженні № 42019000000001334.

4. Вказана постанова може бути оскаржена відповідно до ст. ст. 303, 304 КПК України слідчому судді протягом десяти днів з дня отримання її копії.

Слідчий у кримінальному
провадженні № 42019000000001334 –
заступник начальника відділу
Управління розслідування корупційних злочинів
Головного слідчого управління
Національної поліції України

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Дмитро МІРКОВЕЦЬ